

Izgalmas napok.

Ebből az alkalomból elmondotta a miniszterelnök, hogy annak idején, amikor az első dreadnought hajót vízre bocsátottuk, egy magyar ellenzéki képviselő fölvetette azt a kérdést, hogy miért építettünk mi hadihajókat Olaszország ellen, holott ezzel a hatalommal szövetségben élünk. A kormányelnök a kérdésre azt válaszolta, hogy a hadihajókat azért építjük, hogy a szövetség olasz és osztrák-magyar flottát erősítsük; szaporítanunk kell hajóhadunkat, — mondta a miniszterelnök, — hogy a mi szövetségünk értéke növekedjék.

A tudósító cikkében megjegyzi, hogy Tisza István grófnak, ennek a kiváló politikai személyiségnek nyilatkozatai bizonyára alkalmasak lesznek arra, hogy Olaszországban élénk visszhangot keltsenek és a két népnek egymáshoz való viszonyát még bensőbbé tegyék. (A miniszterelnök ség sajtóosztálya.)

Jóny ezredes kitüntetése.

Jóny László volt szegedi honvéd huszárezredes, a 24. honvéd lovasdandár parancsnokát, akit nemrég Kassára helyeztek át, a király vitézségének elismeréséül érdemrenddel tüntette ki, melyről a Budapesti Közlöny a következőket közli:

A király augusztus 29-én Bécsben kelt legfelsőbb parancsával jamniki Jóny László ezredesnek, a 24. honvéd lovasdandár parancsnokának az ellenség előtt tanúsított vitéz és eredményes magatartása elismeréséül a hadidiszitményes III. osztályú vaskorona-rendet díjmentesen adományozta.

ORVOSI SEGÍTSÉG.

A hadbavonultak ama családtagjainak, akik orvosi segélyre szorulnak, az orvosi utalványt a Patronázs Bizottság elnökénél (királyi ítélőtábla I. emelet 43.) kaphatják kézhez.

Sima Bandi zászlaja.

(Saját tudósítónktól.) Sima Bandi szentesi legény, aki a galíciai harcterről jött sebesülten. Vasárnap délelőtt Cicatricis Lajosné főispánné Nónay Dezsőné társaságában meglátogatta a sebesülteket a kórházakban. Amint a főispánnét meglátta Sima Bandi, aki lábán megsebesülve a kórhágyon feküdt, felragyogott az ábrázata, majd mikor a főispánné, akinek minden beteg számára volt egy-egy kedves, vigasztaló szava, odalépett Sima ágyához, ez így szólította meg:

— Ugy-e méltóságos asszony szentesi?
— Igen, én Cicatricis főispánné vagyok.

— Igen, igen, annak néztem a méltóságos asszonyt, én meg Sima Bandi vagyok Szentesről.

Ezzel a sebesült levette a feje fölött a falra akasztott kis nemzeti színű zászlót és így szólt:

— Ez a zászló négy ütközetben volt velem. Ez oda fogom adni a szentesi múzeumnak. Igaz, hogy a dorozsmai lányok adták, de hát én mégis csak szentesi gyerek vagyok, azért legyen harclátta zászlóm a szülővárosomé.

Miközben megigazította a főispánné Sima Bandi feje fölött a párnát, a sebesült így folytatta:

— De megkérem szépen a méltóságos asszonyt, ugy-e, hogy kapok a szentesiektől egy másik zászlót, amit magammal vigyek. Máris mennék újból a csatába, mert hát nagyon sokan vannak az oroszok és így minden emberünkre szükség van.

A főispánné megígérte Sima Bandinak, hogy lesz zászló, csak gyógyuljon meg minél előbb.

(Saját tudósítónktól.) Idehaza nem halljuk az ágyudörgést, nem látunk véres hullakkal borított csatateret, külsőleg és látszólag nyugodt egyformasággal változtatják egymást napjaink, a valóság azonban az, hogy annál változatosabb és izgalmaival teljesebb benső életet élünk. Minden új sürgöny, amely és minden új sebesült, aki a harcterről érkezik, újabb és újabb izgalmaikat idéz elő bennünkben. Idegeink túlfeszültségükben lehető és lehetetlen kombinációkra ösztökélik agyunkat, hajlunk a miszticizmus felé és a legegyszerűbb események és intézkedések mögött is titokzatos mozgató erőket gyanítunk és keresünk. És találunk. Mindez pedig onnan van, hogy a legtöbb ember tulizgatottságában már nem tud, talán nem is akar, normálisan gondolkodni.

Azon nagy érdekeknél fogva, amelyek a harctéri eseményekhez fűződnek, legtöbb ember elveszti tárgyilagos ítélőkéességét és tulhevitett fantáziájával teljesen illogikus következtetéseket fűz hozzájuk. De legyen bár valaki a leghiggadtabb, a legnyugodtabb, helytálló, logikus következtetésekre még annak sem nyílik alkalm. Nem pedig azért, mert a tények ismerete nélkül minden okoskodás inagtag és mindenképpen megbízhatatlan alapon épül föl. Még itthon maradt magasabb rangú katonáink sincsenek a harctéren végbemenő mozdulatok és intézkedések titkaiba beavatva s ők is csak katonai képzettségük alapján tudnak egyre-másra következtetni, de még ez sem feltétlenül megbízható. Ebből tehát mindenki könnyen tisztában lehet azzal, a biztosságnak micsoda támpontjait orogálhatja magának a laikusok nem is következtetése, hanem egyenesen sötétben tapogatózása.

Nem a mi dolgunk a hadvezetés. Annál

A központi segítő bizottság gyűlése.

Vasárnap délelőtt 11 órakor ülést tartott a bevonult katonák segélyezésére alakult központi bizottság.

Bokor Pál polgármester-helyettes bejelentette, hogy Földes Dezsőné, a 46-ik gyalogezred élelmező-vállalkozójának neje hat család részére naponként ebédet ad. Lábas Endre Máv. főellenőr pedig egy szobát egy sebesült katonára részére teljes ellátással rendelkezésre bocsát. Balassa Ármin dr. a segélyosztó bizottság működéséről tett jelentést, az állami segély kiosztás megkezdéséről.

Cicatricis Lajos dr. főispán a központi bizottság fióvelmét felhívja az iskolás gyermekekre. — különösen azokra a középiskolai tanulóakra, akik a háború folytán kénytelenek támaszukat nélkülözni.

— Ugy gondolom, — mondta a főispán, — hogy egy szűkebb albizottságot alakítsanak, amely érintkezésbe lépne a tanintézetek igazgatóival s egyben gondoskodna a szegény diákok ellátásáról, még pedig úgy, hogy egyes diákok teljes ellátását családok vállalnák magukra.

A bizottság készséggel fogadta el a főispán indítványát s Bokor Pál és Jánossy Gyula vezetésével megalakította a tanügyi bizottságot, mely gondoskodni fog a szegény diákok beíratási díjának elengedéséről is. Orkonvi Ede dr. patronázs bizottsági elnök jelentést tett arról, hogy a szegedi ítélőtábla bírói kara havonta 400 koronát ad segélyezésre fizetési százalék címen. Szalay József dr. a munkásoknak elhelyezéséről, Jánossy Gyula pedig a Petőfi-sugáruti napközi otthon megnyitásáról tett előterjesztést.

Országos akció a hadbavonultak családjainak segélyezésére.

Budapest, szeptember 6. Tisza István gróf miniszterelnöknél ma délelőtt tanácsko-

kevésebbé annak minden komoly alapot nélkülöző bírálata. Komoly kritika csak alaposan ismert dolgokról gyakorolható s miután a mi nagy harcunk még folyamatban van, sőt sajnos, még előreláthatóan nagyon sokáig folyamatban lesz, a legokosabb, amit tehetünk, hogy egyelőre tartózkodjunk az időelőtti kritikától, még inkább az időelőtti örömujjongástól és leginkább az időelőtti kétségbeeséstől.

Hogy a harctéri események rezonálnak kedélyvilágunkban, az csak természetes. De legyenek azok a rezonanciák röppenő kedélyhullámok és ne kritika alapjául szolgáló lelki emóciók. Alapos bírálat csak tiszta, világos fővel és csak a legtárgyilagosabb alapon eszközölhető. A szívünkkel érezzünk, de ne ítéljünk vele, mert ez az agy dolga. Az érzelmek tultengésében nem elég tiszta és nem elég tárgyilagos az eszünk ahhoz, hogy ítéleteket alkosson.

Egy világháború sorsát nem egy ütközet, következésképpen nem egy győzelem és nem egy vereség dönti el. Tehát nem szabad akár egy győzelemhez, akár egy vereséghez messzemenő következtetéseket fűznünk. A kisebb és nagyobb ütközetek szakadatlan láncolatából alakul ki a végeredmény. Sokszor a legnagyobb győzelem is csak efemer jelentőségű. Azonképen egy-egy vereség is csak kellemetlenül ható incidens, de csak epizódjellegű incidens. Niké istennőt a görög fantázia szárnyal látta el és gömbön állva ábrázolták. A mozgékony jelképe a szárny, a stabilitás ellenkezőjét ábrázolja a gömb, amelyen Niké, a győzelem istennője áll. Inagtag alapon álló istennő Niké, a győzelem istennője, aki lepkeszárnyával csapodáran ide-oda röpköd. Himes pilangó, mely vértenger fölött röpköd...

zás volt a jótékonysági akciók segítése érdekében. A tanácskozáson, amelyen a miniszterelnök elnökölt, az ellenzéki pártok vezetői is megjelentek. A hadbavonultak családtagjainak segélyezésére országos akciót fognak indítani és ennek a terveit beszélték meg a mai tanácskozáson.

Az I. hadtápszászlóalj zászlószentelése

Ma délelőtt 9 órakor szép ünnepség volt a Szent György-téri minorita templom előtt. Felszentelték a szegedi 1-ső honvéd népfőlkelő hadtápszászlóalj zászlaját, melyet a derék népfőlkelők a saját pénzükön szereztek be. Wlassits Károlyné egy selyem zászlót adott ezenkívül, amit szintén ma szenteltek föl. A zászlófelszentelési ünnepséget több száz főre menő közönség nézte végig. Először tábori mise volt, aztán a tábori pap és Bereck Sndor református lelkész tartottak hazafiságtól áthatott, magasszárnyalású beszédet. A katonai hatóság részéről az ünnepségen megjelentek Schultheisz Emil altábornagy, kerületi parancsnok, továbbá a városban tartózkodó összes magasabb rangú tisztek. A város hatóságát Cicatricis Lajos dr. főispán, Bokor Pál helyettes-polgármester és Somogyi Szilveszter dr. rendőrfőkapitány képviselték. A zászlóanyai tisztséget Cicatricis Lajosné és Nónay Dezső honvédezredes felesége látták el. A zászlószentelés közben a hadtápszászlóalj letette az esküt, amelynek szövegét a tábori pap olvasta föl. Az ünnepséget a zászlószögek beverése fejezte be. Szlányi őrnagy zászlóaljparancsnok, majd Korda, Schweiger, Petheő századparancsnokok és rang szerint a többi tisztek, aztán Cicatricis Lajos dr. főispán, Bokor Pál helyettes-polgármester és végül a tisztek feleségei verték be a zászlószöveget.